

Драненко В.І.

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

З'ЇЗД АДВОКАТІВ УКРАЇНИ ЯК ВИЩИЙ ОРГАН АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Адвокатура та адвокатська діяльність можуть здаватися досить модерною галуззю в сучасному світі. Але історія виникнення адвокатури та історичні джерела засвідчують, що коріння адвокатури з'явилося у древніх народів. Давні племена, коли між ними виникали суперечки чекали на допомогу, врегулювання проблем та питань від вождя племені. В свою чергу, голова племені вирішував проблеми свого народу разом із своїми помічниками, на певних зборах. Вже тоді виникла потреба в людині, котра б захищала та відстоювала права [1]. Звісно, устрій давніх племен значно відрізняється від нашого суспільства, але проводячи паралель з тодішніми часами, діяльність вождя племені в сучасності має точну назву – адвокатська діяльність.

Сьогодні адвокатура застала нагальну проблему, що зумовлює визначення напрямів подальшого розвитку та роботи адвокатської діяльності. Ця проблема постала через погіршення економічного стану країни, зміцненню трансформації правової системи.

Сучасна Україна потребує масштабного реформування та вирішення актуальних проблем інституту адвокатури. Щодо проблем цієї галузі, я виділила низку найважливіших згідно моєї думки проблем:

- невідповідність міжнародним стандартам, у галузі відносин країни та адвокатури;
- країна не надає повної кваліфікованої допомоги та не забезпечує організацію діяльності адвокатури;
- має недосконале регулювання механізму забезпечення рівності сторін у судових процесах;
- діяльність адвокатів за кордоном немає правового регулювання та в цій діяльності відсутня повна захищеність;
- недосконала система щодо підготовки та перепідготовки звищенню кваліфікації адвокатів;
- також наша держава потребує удосконалення та заострення уваги на відшкодуванні коштів витрат адвокатів, діяльність яких пов'язана з наданням вторинної допомоги, що не потребує сплати, тобто є безоплатною.

Саме вирішення цих проблем та ці складові, на мою думку, є життєво важливими для коректного і правопорядного існування адвокатської справи.

Для урегулювання загальних проблем адвокатської діяльності в нашій країні існує Вищий Орган Адвокатського Самоврядування – З'їзд адвокатів

України. Однією з цілей з'їзду є урегулювання питань, які постають у актуальній діяльності адвокатів.

До складу з'їзду входять делегати, котрі обираються на конференціях адвокатів шляхом голосування. Рада адвокатів України (далі РАУ) закріплює порядок висування та проведення, обрання делегатів з'їзду та квоту представництва [2]. Правомочним вважається з'їзд, якщо в ньому бере участь більша половини обраних делегатів, які представляють конференції адвокатів регіону.

Також з'їзд адвокатів України приймає щорічний внесок сплати на забезпечення реалізації функцій адвокатського самоврядування, вирішує напрям його використання та слідує за несплатою внесків. Рішення з'їзду приймається відповідно до більшості голосів делегатів, які беруть в ньому участь.

Щодо з'їзду адвокатів України, очевидним є факт того, що він займає вагомий роль в діяльності адвокатського самоврядування, саме завдяки з'їзду адвокатів України здійснюється фінансування адвокатського самоврядування. Питання плати за складання кваліфікаційного іспиту та сума щорічних внесків також врегульовується на з'їзді. З'їзд є повноважним на обрання голови та заступників голови Ради адвокатів України; голови й заступників голови Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури; ревізійної комісії адвокатури та може знімати їх з посад достроково [2]. Ще одним з повноважень, покладених на З'їзд адвокатів України є затвердження статуту Національної асоціації адвокатів України та відповідно внесення коригуючих змін до нього.

Цитуючи голову НААУ та РАУ Лідію Ізовітову, що відкривала з'їзд адвокатів у 2017 році: «П'ять років адвокатського самоврядування це не лише історія адвокатури, це новітня історія нашої держави». З цих слів можна зробити висновок, що за п'ять років зміст з'їзду кардинально зазнав змін, адже вперше з'їзд відбувся ще в далекому 1998 році, після прийняття Закону «Про Вищу раду юстиції» [3]. Тоді його головною метою було призначення членів ВРЮ і він складався з членів Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури і управління Союзу адвокатів України.

Кардинальною відмінністю I з'їзду від сучасних з'їздів можна вважати, те що в результаті першого, декілька членів автоматично отримали статус делегатів, та його головною метою було лише обрання членів ВРЮ. Також слід зазначити, що наступний (II) з'їзд, який відбувся аж через шість років, в 2004 році, мав ту саму мету, що і перший.

На відміну від сучасних з'їздів, перші не вирішували досконало і не загострювали увагу на тодішніх проблемах. Ще не менш важливим фактором постала зміна в загальній організації цих заходів. Зараз більш налагоджена конкретна періодичність встановлення строків даного з'їзду. В обов'язковому порядку, він скликається не рідше одного разу на три роки, та навіть якщо

РАУ у шістдесятиденний строк не скликає з'їзд, приймається рішення в утворенні Організаційного бюро, яке в свою чергу має повноваження скликати і забезпечити проведення заходу. Повідомляє про день, час і місце роботи та питання на обговоренні не пізніше, ніж за 20 днів. На сучасних з'їздах, приймаються навіть рішення щодо кошторису, затвердження звітів та положень РАУ, обрання двох членів ВРП тощо. Зазначені вище зміни помітно відобразилися на продуктивності роботи з'їзду. Та завдяки ним були встановлені певні правила, які значно полегшують, адвокатську діяльність.

Тому, я вважаю, що визначені вище проблеми є досить актуальними для адвокатської діяльності в цілому, мають право на обговорення та своєчасне вирішення саме на з'їзді адвокатів України.

На жаль, це не весь перелік проблем, їх забагато. Вирішення саме цих питань і є метою в реформуванні адвокатури, що захистить та позначиться на діяльності загальної адвокатської системи та налагодить її. І в свою чергу збереже незалежність професії та підвищення професійних стандартів [4]. Адже модернізація, розвиток та вдосконалення інституту адвокатури наразі дуже актуальна тема. Адвокатська діяльність – одна з важливих складових на шляху до сильної, та незалежної держави.

Список використаної літератури:

1. Гловацький І.Ю. Адвокатура зарубіжних країн (Англія. Німеччина. Франція): навч. практ. посіб. Київ: Атіка, 2007. 588 с.
2. Білоус К. Сутність адвокатської етики як необхідної умови здійснення адвокатом своєї діяльності. Все для юристов. 2010. № 7. С. 121-122.
3. Бойко О. «Адвокатська монополія» судової реформи: думка правозахисника. Новинарня: український ньюз-рум. 2016. 9 червня. URL: <http://novynarnia.com/2016/06/09/advokatska-monopoliya-sudovoyireformi-dumka-pravozahisnika/>
4. Варфоломєєва Т.В. Реформа адвокатури – запорука незалежного захисту прав і свобод людини. Вісник академії адвокатури України. № 19. 2010 р. С. 12-19.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Курганський Олександр Валерійович**